3. 2. 7

මහාචත්තාරීසක සුත්තං

එවං මෙ සුතං: එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛූ ආමන්තෙසි භික්ඛවොති. භදන්තෙති තෙ භික්ඛූ භගවතො පච්චස්සොසුං, භගවා එතදවොච:

අරියං වො භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසිස්සාමි සඋපනිසං සපරික්ඛාරං. තං සුණාථ, සාධුකං මනසි කරොථ, භාසිස්සාමීති.

එවං භන්තෙති ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො පච්චස්සොසුං. භගවා එතදවොච:

කතමො ච භික්ඛවෙ, අරියො සම්මාසමාධි සඋපනිසො සපරික්ඛාරො, සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඞ්කප්පො සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තො සම්මාආජීවො සම්මාවායාමො සම්මාසති. යා ඛො භික්ඛවෙ, ඉමෙහි සත්තහ’ඞ්ගෙහි[1] චිත්තස්ස එකග්ගතා පරික්ඛතා· අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියො සම්මාසමාධි සඋපනිසො ඉතිපි, සපරික්ඛාරො ඉතිපි.

තත්‍ර භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි පුබ්බඞ්ගමා හොති. කථඤ්ච භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි පුබ්බඞ්ගමා හොති: මිච්ඡාදිට්ඨිං මිච්ඡාදිට්ඨීති පජානාති. සම්මාදිට්ඨිං සම්මාදිට්ඨීති පජානාති. සාස්ස හොති සම්මාදිට්ඨි.

කතමා ච භික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි: නත්ථි දින්නං, නත්ථි යිට්ඨං, නත්ථි හුතං, නත්ථි සුකටදුක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකො, නත්ථි අයං ලොකො, නත්ථි පරො ලොකො, නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා, නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා, නත්ථි ලොකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපන්නා, යෙ ඉමං ච ලොකං පරං ච ලොකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙන්තීති. අයං භික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි: සම්මාදිට්ඨිම්පහං[2] භික්ඛවෙ, ද්වයං[3] වදාමි: අත්ථි භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි සාසවා පුඤ්ඤභාගියා උපධිවෙපක්කා අත්ථි භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි අරියා අනාසවා ලොකුත්තරා මග්ගඞ්ගා.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි සාසවා පුඤ්ඤභාගියා උපධිවෙපක්කා: අත්ථි දින්නං, අත්ථි යිට්ඨං, අත්ථි හුතං, අත්ථි සුකටදුක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකො, අත්ථි අයං ලොකො, අත්ථි පරො ලොකො, අත්ථි මාතා, අත්ථි පිතා, අත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා, අත්ථි ලොකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා, සම්මග්ගතා සම්මාපටිපන්නා, යෙ ඉමං ච ලොකං පරං ච ලොකං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙන්තීති. අයං භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි සාසවා පුඤ්ඤභාගියා උපධිවෙපක්කා.

---

1. සත්තඞ්ගෙහි - PTS.
2. සම්මාදිට්ඨිම්පාහං - සීමු.
3. ද්වායං - මජසං.

3. 2. 7

මහාචත්තාරීසක සූත්‍රය

මා විසින් මෙසේ අසන ලද : එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙව්රම් වෙහෙර වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහණෙනි, කියා භික්ෂූන් අඩගාවදළ සේක. පින්වතුන් වහන්සැ'යි ඒ වහන්දෑ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්සූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල මහාචත්තා රීසක සුත වදළ සේක.

මහණෙනි, තොපට නිර්දොෂ වූ මාර්ගසමාධිය සප්‍රත්‍යය කොට සපරිවාර කොට දෙසන්නෙමි. ඒ අසව්, මොනොවට මෙනෙහි කරව් ප්‍රකාශ කරන්නෙමි.'යි වදළ සේක.

එසේ යැ වහන්සැ'යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල වදළ සේක.

මහණෙනි, ප්‍රත්‍යය සහිත වූ සපරිවාර වූ ආර්‍ය්‍ය සම්‍යක්සමාධිය කවරෙ යැ ය ත් : එ මෙසේ යැ : සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්ප සම්මාවාචා සම්මා කම්මන්ත සම්මා ආජීව සම්මා වායාම සම්මාසති යන මේ සතහින් චිත්තයා ගේ යම් එකාග්‍ර බවක් පරිවාර බවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ ආර්‍ය්‍ය සම්‍යක්සමාධිය සප්‍රත්‍ය යී ද සපරිවාර යී ද කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, එහි ලා (විපස්සනා සම්මාදිට්ඨි, මග්ග සම්ාමදිට්ඨි යන ද්විවිධ) සම්‍යක් දෘෂ්ටිය පූර්වඞ්ගම වෙයි. කිසෙයින් මහණෙනි, සම්‍යග්දෘෂ්ටිය පූර්ඞ්ගම වෙයි යත් : මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය 'මිථ්‍යාදෘෂ්ටි' යයි ලක්ෂණ ප්‍රති වෙධයෙහි ලා ආරම්මණ වශයෙන් දනගනී. සම්‍යග්දෘෂ්ටිය (කෘත්‍යවශයෙන් අසම්මූඪ හෙයින්) දනගනී. මෙසේ ඒ දනුම ඔහුට සම්මාදිට්ඨි නම් වෙයි.

මහණෙනි, මිථ්‍යාදෘෂ්ටි කවර යත්: දුන් දෑය වීපාක නැත, යජන ලදුයෙහි විපාක නැත. පුදන ලදුයෙහි විපාක නැත, සුකෘත දුෂ්කෘත කර්මයන්ගේ ඵල විපාක නැත, (පරලොවැ සිටියහුට) මේ ලොව නැත, (මෙලොවැ සිටියහුට) පරලොව නැත, (මව්පියන් කෙරෙහි සම්‍යක් ප්‍රතිපත්ති-මිථ්‍යා ප්‍රතිපත්තීන්ගේ ඵලාභාවයෙන්) මවු නැත. පියා නැත. (සැවැ උපදනා) ඔපපාතික සත්ත්වයෝ නැත, ලොවැ යම් කෙනෙක් මෙ ලොවත් පර ලොවත් විශිෂ්ටඥානයෙන් තුමූ මැ ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට දන ප්‍රකාශ කෙරෙත් ද, එබඳු සම්‍ය ග්ගත සම්‍යක්ප්‍රතිපන්න ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ කෙනෙක් නැතැ'යි. මහණෙනි, මේ මිථ්‍යා දෘෂ්ටි නම් වෙයි.

මහණෙනි, සම්‍යක්දෘෂ්ටි කවර යත් : මහණෙනි, මම සම්‍යග්දෘෂ්ටියත් දෙ පරිදි කොට කියමි. මහණෙනි, සාස්‍රව වූ පුණ්‍යභාගිය වූ උපධි සංඛ්‍යාත විපාකය දෙන සම්‍යග්දෘෂ්ටි යක් ඇත. මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය වූ අනාස්‍රව වූ ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යග්දෘෂ්ටියක් ඇති.

මහණෙනි, සාස්‍රව වූ පුණ්‍යභාගිය වූ උපධි විපාකය දෙන සම්‍යග්දෘෂ්ටි කවර යත්: දුන් දෑය විපාක ඇත. යජන ලදුයෙහි විපාක ඇත. පුදන ලදුයෙහි විපාක ඇත. සුකෘත දුෂ්කෘත කර්මයන්ගේ ඵල විපාක ඇත. මෙලොව ඇත. පරලොව ඇත. මවු ඇත. පියා ඇත, උපදනා ඔපපාතික සත්ත්වයෝ ඇත, ලොවැ යම් කෙනෙක් මෙලොවත් පරලොවත් විශිෂ්ටඥානයෙන් තුමූ මැ ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට දන ප්‍රකාශ කෙරෙත් ද, එබඳු සම්‍යග්ගත සම්‍යක් ප්‍රතිපන්න ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෝ ඇතැ'යි. මහණෙනි, මේ සාස්‍රව පුණ්‍ය භාගී වූ උපධි සංඛ්‍යාත විපාකය දෙන සම්මාදිට්ඨි නම් වෙයි.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි අරියා අනාසවා ලොකුත්තරා මග්ගඞ්ගා: යා ඛො භික්ඛවෙ, අරියචිත්තස්ස අනාසවචිත්තස්ස අරියමග්ගසමඞ්ගිනො අරියමග්ගං භාවයතො පඤ්ඤා පඤ්ඤින්ද්‍රියං පඤ්ඤාබලං ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣඞ්ගො සම්මාදිට්ඨි මග්ගඞ්ගං[1] අයං වුච්චති භික්ඛවෙ සම්මාදිට්ඨි අරියා අනාසවා ලොකුත්තරා මග්ගඞ්ගා. සො[2] මිච්ඡාදිට්ඨියා පහානාය වායමති සම්මාදිට්ඨියා උපසම්පදාය. ස්වාස්ස[3] හොති සම්මාවායාමො. සො සතො මිච්ඡාදිට්ඨිං පජහති. සතො සම්මාදිට්ඨිං උපසම්පජ්ජ විහරති. සාස්ස හොති සම්මාසති. ඉතිස්සිමෙ[4] තයො ධම්මා සම්මාදිට්ඨිං අනුපරිධාවන්ති අනුපරිවත්තන්ති. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාවායාමො සම්මාසති.

තත්‍ර භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි පුබ්බඞ්ගමා හොති. කථඤ්ච භික්ඛවෙ සම්මාදිට්ඨි පුබ්බඞ්ගමා හොති: මිච්ඡාසඞ්කප්පං මිච්ඡාසඞ්කප්පොති පජානාති සම්මාසඞ්කප්පං සම්මාසඞ්කප්පොති පජානාති. සාස්ස හොති සම්මාදිට්ඨි.

කතමො ච භික්ඛවෙ, මිච්ඡාසඞ්කප්පො: කාමසඞ්කප්පො, ව්‍යාපාද-සඞ්කප්පො, විහිංසාසඞ්කප්පො. අයං භික්ඛවෙ, මිච්ඡාසඞ්කප්පො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සම්මාසඞ්කප්පො: සම්මාසඞ්කප්පම්පා'හං[5] භික්ඛවෙ, ද්වයං[6] වදාමි. අත්ථි භික්ඛවෙ, සම්මාසඞ්කප්පො සාසවො පුඤ්ඤභාගියො උපධිවෙපක්කො, අත්ථි භික්ඛවෙ, සම්මාසඞ්කප්පො අරියො අනාසවො ලොකුත්තරො මග්ගඞ්ගො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සම්මාසඞ්කප්පො සාසවො පුඤ්ඤභාගියො උපධිවෙපක්කො: නෙක්ඛම්මසඞ්කප්පො අව්‍යාපාදසඞ්කප්පො අවිහිංසාසඞ්කප්පො. අයං භික්ඛවෙ, සම්මාසඞ්කප්පො සාසවො පුඤ්ඤභාගියො උපධිවෙපක්කො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සම්මාසඞ්කප්පො අරියො අනාසවො ලොකුත්තරො මග්ගඞ්ගො: යො ඛො භික්ඛවෙ, අරියචිත්තස්ස අනාසවචිත්තස්ස අරියමග්ගසමඞ්ගිනො අරියමග්ගං භාවයතො තක්කො විතක්කො සඞ්කප්පො අප්පනා ව්‍යප්පනා චෙතසො අභිනිරොපනා වචීසඞ්ඛාරො. අයං භික්ඛවෙ, සම්මාසඞ්කප්පො අරියො අනාසවො ලොකුත්තරො මග්ගඞ්ගො. සො මිච්ඡාසඞ්කප්පස්ස පහානාය වායමති සම්මාසඞ්කප්පස්ස උපසම්පදාය. ස්වාස්ස[3] හොති සම්මාවායාමො. සො සතො මිච්ඡාසඞ්කප්පං පජහති. සතො සම්මාසඞ්කප්පං උපසම්පජ්ජ විහරති. සා'ස්ස හොති සම්මාසති. ඉතිස්සි'මෙ[4] තයො ධම්මා සම්මාසඞ්කප්පං අනුපරිධාවන්ති. අනුපරිවත්තන්ති. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාවායාමො සම්මාසති.

තත්‍ර භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි පුබ්බඞ්ගමා හොති. කථඤ්ච භික්ඛවෙ, සම්මාදට්ඨි පුබ්බඞ්ගමා හොති: මිච්ඡාවාචං මිච්ඡාවාචාති පජානාති. සම්මාවාචං සම්මාවාචාති පජානාති. සා'ස්ස හොති සම්මාදිට්ඨි.

---

1. මග්ගඞ්ගා – සීමු, PTS.
2. යො – PTS.
3. සාස්ස – සීමු.
4. ඉතියිමෙ – මජ්සං. / ඉතිමෙ – සීමු.
5. සම්මාසඞ්කප්පම්පාහං – සීමු.
6. ද්වායං – මජ්සං
7. සාස්ස – සීමු, PTS.

මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය වූ අනාස්‍රව වූ ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්මාදිට්ඨි කවර යත්: මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය සිත් ඇති අනාස්‍රව සිත් ඇති ආර්‍ය්‍යමාර්ගසමඞ්ගී වූ ආර්‍ය්‍යමාර්ගය වඩනුවහු ගේ යම් ප්‍රඥවක් ප්‍රඥෙන්ද්‍රියයෙක් ප්‍රඥබලයෙක් ධර්මවිචයසම්බොධ්‍යඞ්ගයෙක් සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙක් මාර්ගාඞ්ගයෙක් ඇද්ද, මහණෙනි,මේ ආර්‍ය්‍ය වූ අනාස්‍රව වූ ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්මාදිට්ඨි යයි කියනු ලැබෙ. ඒ මහණ මිථ්‍යාදෘෂ්ටි ප්‍රහාණය පිණිස සම්‍යග්දෘෂ්ටි ප්‍රතිලාභය පිණිස වෑයම් කෙරෙයි. ඒ වෑයම ඔහුට සම්මාවායාම වෙයි. හේ ස්මෘතියෙන් සමන්වාගත ව මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය දුරු කෙරෙයි. ස්මෘතිමත් ව සම්‍යග් දෘෂ්ටිය උපදවා වෙසෙයි. ඒ ස්මෘතිය ඔහුට සම්මාසති වෙයි. මෙසේ ඔහුට මේ තුන් ධර්මයෝ සම්‍යග්දෘෂ්ටිය අනුපරිධාවන කෙරෙති. (සහජාත ද පුරෙජාත ද වී) පරිවාර වෙත්. ඒ කවර තුන් දහම්හ යත් : සම්මාදිට්ඨි සම්මා වායාම සම්මාසති යන මොහු යි.

මහණෙනි, එහි ලා සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වාඞ්ගමවෙයි. මහණෙනි, කිසෙයින් සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි යත් : මිථ්‍යාසඞ්කල්පය 'මිථ්‍යාසඞ්කල්ප' යයි. (ලක්ෂණ ප්‍රතිවෙධයෙහි ලා අරමුණු විසින්) දනගනී. සම්‍යක්සඞ්කල්පය 'සම්‍යක්සඞ්කල්ප' යයි දනගනී. ඔහුට ඒ දනුම සම්මාදිට්ඨි නම් වෙයි.

මහණෙනි මිථ්‍යාසඞ්කල්ප කවරෙ යත් : කාමසඞ්කල්ප ව්‍යාපාදසඞ්කල්ප විහිංසා සඞ්කල්ප යි. මහණෙනි, මේ මිථ්‍යාසඞ්කල්ප නමි.

මහණෙනි, සම්‍යක්සඞ්කල්ප කවරෙ යත් : මහණෙනි, මම සම්‍යක්සඞ්කල්පයත් දෙ පරිදි කොට කියමි. මහණෙනි, සාස්‍රව වූ පුණ්‍යභාගිය වූ උපධිවිපාක දෙන සම්‍යක් සඞ්කල්පයෙක් ඇත. මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය අනාස්‍රව ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යක් සඞ්කල්පයෙක් ඇති.

මහණෙනි, සාස්‍රව පුණ්‍යභාගිය උපධිවිපාක දෙන සම්‍යක් සඞ්කල්ප කවරෙ යත් : නෛෂ්ක්‍රම්‍යසඞ්කල්ප අව්‍යාපාදසඞ්කල්ප අවිහිංසාසඞ්කල්ප යි. මහණෙනි, මේ සම්‍යක් සඞ්කල්පය සාස්‍රව යැ පුණ්‍යභාගිය යැ උපධිවිපාක දෙන්නේ යි.

මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය අනාස්‍රව ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යක්සඞ්කල්ප කවරෙ යත්: මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය සිත් ඇති අනාස්‍රව සිත් ඇති ආර්‍ය්‍යමාර්ගසමඞ්ගී වූ ආර්‍ය්‍යමාර්ගය වඩනුවහු ගේ යම් තර්කයෙත් විතර්කයෙත් සඞ්කල්පයෙක් සිත අරමුණෙහි පිහිටුවීමෙක් වෙසෙසින් පිහිටුවීමෙක් සිත අරමුණට නැංවීමෙක් වාක්සංස්කාරයෙක් වේ ද, මහණෙනි, මේ සම්‍යක්සංකල්පය ආර්‍ය්‍ය යැ අනාස්‍රව යැ ලොකොත්තර යැ මාර්ගාඞ්ග යි. ඒ මහණ මිථ්‍යාසඞ්කල්පයා ගේ, ප්‍රහාණයට වෑයම් කරයි, සම්‍යක්සඞ්කල්පයා ගේ ප්‍රතිලාභයට වෑයම් කරයි. ඒ ව්‍යායාමය ඔහුට සම්මාවායාම වෙයි. හේ ස්මෘතිමත් වූයේ මිථ්‍යාසඞ්කල්පය දුරලයි. ස්මෘතිමත් වූයේ සම්‍යක්සඞ්කල්පය උපදවා වෙසෙයි. ඔහුට ඒ ස්මෘතිය සම්මාසති වෙයි. මෙසේ මේ තුන් ධර්මයෝ (සහජාත ද පුරෙජාත ද වී) සම්‍යක් සඞ්කල්පය අනුව යෙති. අනුව වැටෙත්, ඒ කවර තුන් දහම්හ යත් : සම්මාදිට්ඨි සම්මාවායාම සම්මාසති යන මොහු යි.

මහණෙනි ඒ (ආර්‍ය්‍ය සම්‍යක් සමාධියෙහි) ලා සම්‍යක්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි. කිසෙයින් මහණෙනි, සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි යත් : මිථ්‍යාවචනය 'මිථ්‍යාවචන' යයි දනගනී. සම්‍යග්වචනය 'සමග්වචන' යයි දනගනී. ඒ දනුම ඔහුට සම්‍යග්දෘෂ්ටි වෙයි.

කතමා ච භික්ඛවෙ, මිච්ඡාවාචා: මුසාවාදෙ පිසුනාවාචා ඵරුසාවාචා සම්ඵප්පලාපො. අයං භික්ඛවෙ මිච්ඡාවාචා.

කතමා ච භික්ඛවෙ සම්මාවාචා: සම්මාවාචම්පʼහං භික්ඛවෙ, ද්වයං වදාමි. අත්ථි භික්ඛවෙ, සම්මාවාචා සාසවා පුඤ්ඤභාගියා උපධිවෙපක්කා; අත්ථි භික්ඛවෙ, සම්මාවාචා අරියා අනාසවා ලොකුත්තරා මග්ගඞ්ගා.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සම්මාවාචා සාසවා පුඤ්ඤභාගියා උපධි-වෙපක්කා: මුසාවාදා වෙරමණී, පිසුනාය වාචාය වෙරමණී. ඵරුසාය වාචාය වෙරමණී, සම්ඵප්පලාපා වෙරමණී. අයං භික්ඛවෙ, සම්මාවාචා සාසවා පුඤ්ඤභාගියා උපධිවෙපක්කා.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සම්මාවාචා අරියා අනාසවා ලොකුත්තරා මග්ගඞ්ගා: යා ඛො භික්ඛවෙ, අරියචිත්තස්ස අනාසවචිත්තස්ස අරිය-මග්ගසමඞ්ගිනො අරියමග්ගං භාවයතො චතූහිපි වචීදුච්චරිතෙහි ආරති විරති පටිවිරති වෙරමණී. අයං භික්ඛවෙ, සම්මාවාචා අරියා අනාසවා ලොකුත්තරා මග්ගඞ්ගා. සො මිච්ඡාවාචාය පහානාය වායමති, සම්මා වාචාය උපසම්පදාය. ස්වාස්ස[1] හොති සම්මාවායාමො. සො සතො මිච්ඡාවාචං පජහති. සතො සම්මාවාචං උපසම්පජ්ජ විහරති. සාස්ස හොති සම්මාසති. ඉතිස්සිමෙ[2] තයො ධම්මා සම්මාවාචං අනුපරිධාවන්ති අනුපරිවත්තන්ති. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි, සම්මාවායාමො, සම්මාසති.

තත්‍ර භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි පුබ්බඞ්ගමා හොති. කථඤ්ච භික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි පුබ්බඞ්ගමා හොති: මිච්ඡාකම්මන්තං මිච්ඡාකම්මන්තොති පජානාති සම්මාකම්මන්තං සම්මාකම්මන්තොති පජානාති. සාස්ස හොති සම්මාදිට්ඨි.

කතමො ච භික්ඛවෙ, මිච්ඡාකම්මන්තො: පාණාතිපාතො, අදින්නා-දානං, කාමෙසු මිච්ඡාචාරො. අයං භික්ඛවෙ, මිච්ඡාකම්මන්තො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සම්මාකම්මන්තො: සම්මාකම්මන්තම්පහං භික්ඛවෙ, ද්වයං වදාමි. අත්ථි භික්ඛවෙ, සම්මාකම්මන්තො සාසවො පුඤ්ඤභාගියො උපධිවෙපක්කො. අත්ථි භික්ඛවෙ සම්මාකම්මන්තො අරියො අනාසවො ලොකුත්තරො මග්ගඞ්ගො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සම්මාකම්මන්තො සාසවො පුඤ්ඤභාගියො උපධිවෙපක්කො: පාණාතිපාතා වෙරමණී, අදින්නාදානා වෙරමණී, කාමෙසු මිච්ඡාචාරා වෙරමණී. අයං භික්ඛවෙ සම්මාකම්මන්තො සාසවො පුඤ්ඤභාගියො උපධිවෙපක්කො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සම්මාකම්මන්තො අරියො අනාසවො ලොකුත්තරො මග්ගඞ්ගො: යා ඛො භික්ඛවෙ, අරියචිත්තස්ස අනාසව-චිත්තස්ස අරියමග්ගසමඞ්ගිනො අරියමග්ගං භාවයතො තීහිපි කායදුච්චරි-තෙහි ආරති විරති පටිවිරති වෙරමණී. අයං භික්ඛවෙ, සම්මාකම්මන්තො අරියො අනාසවො ලොකුත්තරො මග්ගඞ්ගො. සො මිච්ඡාකම්මන්තස්ස පහානාය වායමති, සම්මාකම්මන්තස්ස උපසම්පදාය. ස්වාʼස්ස හොති සම්මාවායාමො. සො සතො මිච්ඡාකම්මන්තං පජහති. සතො සම්මාකම්මන්තං උපසම්පජ්ජ විහරති. සාʼස්ස හොති සම්මාසති. ඉතිʼස්සි මෙ[1] තයො ධම්මා සම්මාකම්මන්තං අනුපරිධාවන්ති අනුපරිවත්තන්ති. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි, සම්මාවායාමො සම්මාසති.

1. සාස්ස - සීමු.
2. ඉතිසිමෙ - මජ්ඣං.

මහණෙනි, මිථ්‍යාවාක් කවර යත් : මෘෂාවාද පිශුනවාක් පරුෂවාක් ප්‍රලාප යැ, මහණෙනි, මේ මිථ්‍යාවාක් නම.

මහණෙනි, සම්‍යග්වචන කවරෙ යත් : මහණෙනි, මම සම්‍යග්වචන ද දෙපරිදි කොට කියමි : මහණෙනි, සාස්‍රව වූ පුණ්‍ය කොටසෙහි වූ උපධිවිපාක දෙන සම්‍යග්වචනයෙක් ඇත. මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය වූ අනාස්‍රව ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යග්වචනයෙක් ඇති.

මහණෙනි, සාස්‍රව පුණ්‍ය කොටසෙහි වූ උපධි විපාක දෙන සම්‍යග්වචන කවරෙ යත්; මුසවායෙන් වෙන්වීම යැ, පිසුනුබසින් වෙන්වීම යැ, පරොස්බසින් වෙන්වීම යැ, ප්‍රලාපයෙන් වෙන්වීම යි. මහණෙනි, මෙ සම්‍යග්වචනය සාස්‍රව යැ, පුණ්‍යභාගයෙහි වූයෙ යැ උපධිවිපාක දෙනුයේ යි.

මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය වූ අනාස්‍රව ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යග්වචන කවරෙ යත් : මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය සිත් ඇති අනාස්‍රව සිත් ඇති ආර්‍ය්‍යමාර්ගසමඞ්ගී වූ ආර්‍ය්‍ය මාර්ගය වඩනු වහුගේ සිව්වැදෑරුම් වාග්දුශ්චරිතයෙන් ම යම් දුරුවීමෙක් වෙන්වීමෙක් නැවැත්මෙක් විරමණයෙක් ඇද්ද මහණෙනි, මේ සම්‍යග්වචනය ආර්‍ය්‍ය යැ, අනාස්‍රව යැ ලොකොත්තර යැ, මාර්ගාඞ්ග යි. ඒ මහණ මිථ්‍යාවචනයාගේ ප්‍රහාණයට සම්‍යග්වචනයාගේ ප්‍රතිලාභයට වැයම් කෙරෙයි, ඒ වැයම ඔහුට සම්මාවායාම වෙයි. හේ ස්මෘතිමත් වූයේ මිථ්‍යාවාක් දුරලයි, ස්මෘතිමත් වූයේ සම්‍යග්වචනය උපදවා වෙසෙයි, ඒ ස්මෘතිය ඔහුට සම්මාසති වෙයි, මෙසේ මේ තුන් දහම්හු සම්‍යග්වචනය අනුව යෙති, අනුව වැටෙත්, ඔහු කවරහ යත් : සම්‍යග්දෘෂ්ටි සම්‍යග්ව්‍යායාම සම්‍යක්ස්මෘති යන මොහු යි.

මහණෙනි, ඒ සම්‍යක්සමාධියෙහි ලා සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි. මහණෙනි, කිසෙයින් සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි යත් : මිථ්‍යාකර්මාන්තය මිථ්‍යාකර්මාන්ත යැයි දැනගනී, සම්‍යක්කර්මාන්තය සම්‍යක්කර්මාන්ත යැ යි දැන ගනී. ඒ දැනුම ඔහුට සම්මා දිට්ඨි වෙයි.

මහණෙනි, මිථ්‍යා කර්මාන්ත කවරෙ යත් : පරපණ නැසුම යැ, අයිනාදන් ගැනුම යැ, කාමයෙහි මිසහසර යි. මහණෙනි, මේ මිථ්‍යා කර්මාන්ත යි.

මහණෙනි සම්‍යක්කර්මාන්ත කවරෙ යත් : මහණෙනි, මම සම්‍යක්කර්මාන්තයත් දෙපරිදි කොට කියමි : මහණෙනි, සාස්‍රව වූ පුණ්‍යභාගයෙහි වූ උපධි විපාක දෙන සම්‍යක් කර්මාන්තයෙක් ඇත. මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය වූ අනාස්‍රව ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යක් කර්මාන්තයෙක් ඇති.

මහණෙනි, සාස්‍රව වූ පුණ්‍යභාගිය වූ උපධිවිපාක දෙන සම්‍යක්කර්මාන්තය කවරෙ යත් : පරපණ නැසීමෙන් වැළැකීම යැ අයිනාදතින් වැළැකීම යැ කාමයෙහි මිසහසරින් වැළැකීම යැ. මහණෙනි, මේ ආස්‍රව සහිත පුණ්‍යභාගයෙහි වූ උපධි විවා දෙන සම්‍යක් කර්මාන්ත යි.

මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය වූ අනාස්‍රව වූ ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යක්කර්මාන්තය කවරෙ යත් : මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය සිත් ඇති අනාස්‍රව සිත් ඇති ආර්‍ය්‍යමාර්ගසමඞ්ගී වූ ආර්‍ය්‍යමාර්ගය වඩනුවහු ගේ තුන් කායදුශ්චරිතයෙන් ම යම් දුරුවීමෙක් වෙන්වීමෙක් නැවැත්මෙක් විරමණයෙක් ඇද්ද මහණෙනි, මේ සම්‍යක්කර්මාන්තය ආර්‍ය්‍ය යැ අනාස්‍රව යැ ලොකොත්තර යැ මාර්ගාඞ්ග යි. ඒ මහණ මිථ්‍යාකර්මාන්තයා ගේ ප්‍රහාණය පිණිස සම්‍යක්කර්මාන්තයා ගේ ප්‍රතිලාභය පිණිස වැයම් කෙරෙයි. ඒ වැයම ඔහුට සම්මා වායාම වෙයි, හේ ස්මෘතිමත් ව මිථ්‍යාකර්මාන්තය දුරලයි ස්මෘතිමත් ව සම්‍යක්කර්මාන්තය උපදවා වෙසෙයි. ඒ ස්මෘතිය ඔහුට සම්මාසති වෙයි. මෙසේ මේ තුන් දහම්හු සම්‍යක් කර්මාන්තය අනුව යෙති, අනුව වැටෙත්. ඔහු කවරහ යත් ; සම්‍යග්දෘෂ්ටි සම්‍යග්ව්‍යායාම සම්‍යක්ස්මෘති යන මොහු යි.

තත්‍ර භිකඛවෙ, සමමාදිට්ඨි පුබබඞගමා හොති. කථඤච භිකඛවෙ, සමමාදිට්ඨි පුබබඞගමා හොති: මිචඡාආජීවං මිචඡාආජීවොති පජානාති. සමමාආජීවං සමමාආජීවොති පජානාති. සාසස හොති සමමාදිට්ඨි.

කතමො ච භිකඛවෙ, මිචඡාආජීවො: කුහනා ලපනා නෙමිතතිකතා නිපෙපසිකතා ලාභෙන ලාභං නිජිගිංසනතා[1] අයං භිකඛවෙ, මිචඡාආජීවො.

කතමො ච භිකඛවෙ, සමමාආජීවො: සමමාආජීවමපහං භිකඛවෙ, ද්වයං වදාමි. අත්ථි භිකඛවෙ, සමමාආජීවො සාසවො පුඤඤභාගියො උපධිවෙපකෙකා, අත්ථි භිකඛවෙ, සමමාආජීවො අරියො අනාසවො ලොකුතතරො මගගඞගො.

කතමො ච භිකඛවෙ, සමමාආජීවො සාසවො පුඤඤභාගියො උපධිවෙපකෙකා: ඉධ භිකඛවෙ, අරියසාවකො මිචඡාආජීවං පහාය සමමාආජීවෙන ජීවිකං කපෙපති. අයං භිකඛවෙ, සමමා ආජීවො සාසවො පුඤඤභාගියො උපධිවෙපකෙකා.

කතමො ච භිකඛවෙ, සමමාආජීවො අරියො අනාසවො ලොකුතතරො මගගඞගො: යා ඛො භිකඛවෙ, අරියචිතතසස අනාසවචිතතසස අරිය-මගගසමඞගිනො අරියමගගං භාවයතො මිචඡාආජීවා ආරති විරති පටිවිරති වෙරමණී. අයං භිකඛවෙ, සමමාආජීවො අරියො අනාසවො ලොකුතතරො මගගඞගො. සො මිචඡාආජීවසස පහානාය වායමති. සමමා ආජීවසස උපසමපදාය. සවාසස[2] හොති සමමාවායාමො. සො සතො මිචඡාආජීවං පජහති. සතො සමමාආජීවං උපසමපජජ විහරති. සා'සස හොති සමමාසති. තසසිමෙ තයො ධමමා සමමාආජීවං අනුපරිධාවනති අනුපරිවතතනති. සෙයාථීදං : සමමාදිට්ඨි, සමමාවායාමො, සමමාසති.

තත්‍ර භිකඛවෙ, සමමාදිට්ඨි පුබබඞගමා හොති. කථඤච භිකඛවෙ, සමමාදිට්ඨි පුබබඞගමා හොති: සමමාදිට්ඨිසස භිකඛවෙ, සමමාසඞකපෙපා පහොති සමමාසඞකපපසස සමමාවාචා පහොති. සමමාවාචසස සමමා-කමමනෙතා පහොති. සමමාකමමනතසස සමමාආජීවො පහොති. සමමාආජීවසස සමමාවායාමො පහොති. සමමාවායාමසස සමමාසති පහොති. සමමාසතිසස සමමාසමාධි පහොති. සමමාසමාධිසස සමමාඤාණං පහොති. සමමාඤාණසස සමමාවිමුතති පහොති. ඉති ඛො භිකඛවෙ, අට්ඨඞගසමනනාගතො සෙඛො[3] දසඞගසමනනාගතො අරහා හොති.

තත්‍ර භිකඛවෙ, සමමාදිට්ඨි පුබබඞගමා හොති. කථඤච භිකඛවෙ, සමමාදිට්ඨි පුබබඞගමා හොති. සමමාදිට්ඨිසස භිකඛවෙ, මිචඡාදිට්ඨි නිජජිණණා හොති. යෙ ච මිචඡාදිට්ඨිපචචයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධමමා සමභවනති. තෙ චසස නිජජිණණා හොනති. සමමාදිට්ඨිපචචයා ච අනෙකෙ කුසලා ධමමා භාවනා පාරිපූරිං ගචඡනති.

සමමාසඞකපපසස භිකඛවෙ, මිචඡාසඞකපෙපා නිජජිණෙණා හොති, යෙ ච මිචඡාසඞකපපපචචයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධමමා සමභවනති. තෙ චසස නිජජිණණා හොනති. සමමාසඞකපපපචචයා ච අනෙකෙ කුසලා ධමමා භාවනා පාරිපූරිං ගචඡනති.

---

1. නිජිගීසනතා – මජසං.
2. සොසස – සීමු, PTS.
3. සෙකඛා – මජසං. / සෙඛො පටිපදෙ – PTS.

මහණෙනි, ඒ ආර්‍ය්‍ය සම්‍යක් සමාධියෙහි ලා සම්‍යග්දෘෂ්ටිය පූර්වඞ්ගම වෙයි, මහණෙනි, කිසෙයින් සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි යත් : මිථ්‍යාආජීවය මිථ්‍යාආජීවය යි දැන ගනී. සම්‍යග්ආජීවය සම්‍යගාජීවය'යි දැනගනී. ඔහුට ඒ දැනුම සම්මාදිට්ඨි වෙයි.

මහණෙනි, මිථ්‍යා ආජීව කවරෙ යත් : ත්‍රිවිධ කුහනවස්තුයෙන් ලොව විස්මයපත් කිරීම යැ ලාභසත්කාරාශායෙන් බිණීම යැ නිමිත්තශීලි බව යැ නිෂ්පෙසික බව යැ ලාභයෙන් ලාභ සොයන බව යැ යන මේ මහණෙනි මිථ්‍යාජීව නම් වෙයි.

මහණෙනි, සම්‍යගාජීව කවරෙ යත් : මහණෙනි, මම සම්‍යගාජීවයත් දෙවැදෑරුම් කොට කියමි : මහණෙනි, සාස්‍රව පුණ්‍යභාගිය වූ උපධිවිපාක උපදවන සම්‍යගාජීවයෙක් ඇත. මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය අනාස්‍රව වූ ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යගාජීවයෙක් ඇති.

මහණෙනි, සාස්‍රව පුණ්‍යභාගිය වූ උපධිවිපාක උපදවන සම්‍යගාජීවය කවරෙ යත් : මහණෙනි, මෙ සස්නෙහි ආර්‍ය්‍යශ්‍රාවක මිථ්‍යාආජීවය හැරපියා සම්‍යගාජීවයෙන් ජීවිකාව කෙරෙයි. මහණෙනි, මේ සම්‍යගාජීවය සාස්‍රව යැ පුණ්‍යභාගිය යැ උපධිවිපාක දෙනුයේ යි.

මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය අනාස්‍රව වූ ලොකොත්තර මාර්ගාඞ්ග වූ සම්‍යගාජීවය කවරෙ යත් : මහණෙනි, ආර්‍ය්‍ය සිත් ඇති අනාස්‍රව සිත් ඇති ආර්‍ය්‍යමාර්ගසමඞ්ගී වූ ආර්‍ය්‍යමාර්ගය වඩනුවහු ගේ මිථ්‍යාආජීවයෙන් යම් දුරුවීමෙක් වෙන්වීමෙක් නැවැත්මෙක් විරමණයෙක් වේ ද, මහණෙනි, මේ සම්‍යගාජීවය ආර්‍ය්‍ය යැ අනාස්‍රව යැ ලොකොත්තර යැ මාර්ගඞ්ග යි. ඒ මහණ මිථ්‍යාආජීවයා ගේ ප්‍රහාණයට සම්‍යගාජීවයා ගේ ප්‍රතිලාභයට වැයම් කෙරෙයි. ඔහුගේ ඒ වැයම සම්මාවායාම වෙයි. හේ ස්මෘතිමත් ව මිථ්‍යාජීවය දුරු කෙරෙයි. ස්මෘතිමත් ව සම්‍යගාජීවයට පැමිණ වෙසෙයි, ඒ ස්මෘතිය ඔහුට සම්මාසති වෙයි. මෙසේ මේ තුන් දහම්හු සම්‍යගාජීවය අනුව යෙති, අනුව වැටෙත්. ඔහු කවරහ යත් : සම්‍යග් දෘෂ්ටි සම්‍යග්ව්‍යායාම සම්‍යක්ස්මෘති යන මොහු යි.

මහණෙනි, ඒ ආර්‍ය්‍ය සම්‍යක්සමාධියෙහි ලා සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි. කිසෙයින් මහණෙනි, සම්‍යග්දෘෂ්ටි පූර්වඞ්ගම වෙයි යත් : මහණෙනි, මාර්ගසම්‍යග් දෘෂ්ටියෙහි සිටි පුහුල්හට මාර්ගසම්‍යක්සඞ්කල්පය පොහොනේ වෙයි. සම්‍යක් සඞ්කල්පයෙහි සිටියහුට සම්‍යග්වාචා පොහොනේ වෙයි. සම්‍යග්වචනයෙහි සිටියහුට සම්‍යක්කර්මාන්තය පොහොයි. සම්‍යක්කර්මාන්තයෙහි සිටියහුට සම්‍යගාජීවය පොහොයි. සම්‍යගාජීවයෙහි සිටියහුට සම්‍යග්ව්‍යායාමය පොහොනේ වෙයි. සම්‍යග් ව්‍යායාමයෙහි සිටියහුට සම්‍යක්සමාධිය පොහොනේ වෙයි. සම්‍යක්සමාධියෙහි සිටි පුහුල්හට ප්‍රත්‍යවෙක්ෂණ සංඛ්‍යාත සම්‍යග්ඥානය පොහොයි. ප්‍රත්‍යවෙක්ෂණ සම්‍යග් ඥානයෙහි සිටි පුහුල් හට සම්‍යග්විමුක්තිය පොහොනේ වෙයි. මහණෙනි, මෙසෙයින් ශෛක්ෂ අෂ්ටාඞ්ග සමන්වාගත වෙයි. රහත්හු දශාඞ්ග සමන්වාගත වෙත්.

මහණෙනි ඒ ආර්‍ය සම්‍යක්සමාධියෙහි ලා සම්‍යග්දෘෂ්ටිය පූර්වඞ්ගම වෙයි. මහණෙනි, කෙසෙයින් සම්‍යග්දෘෂ්ටිය පූර්වඞ්ගම වෙයි යත් : මහණෙනි, සම්‍යග් දෘෂ්ටියෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාදෘෂ්ටි නිර්ජීර්ණ වෙයි, මිථ්‍යාදෘෂ්ටිහෙතුයෙන් යම් ලාමක වූ අනෙක අකුශලධර්මයෝ වෙත් ද, ඔහුදු නිර්ජීර්ණ වෙත්. යළි සම්‍යග්දෘෂ්ටි හෙතුයෙන් නොයෙක් කුශලධර්මයෝ භාවනායෙන් පිරිමට යෙත්.

මහණෙනි, සම්‍යක්සඞ්කල්පයෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාසඞ්කල්පය නිර්ජීර්ණ වෙයි, මිථ්‍යාසඞ්කල්පහෙතුයෙන් නොයෙක් ලාමක වූ අකුශලධර්මයෝ වෙත් ද, ඔහුදු නිර්ජීර්ණවෙත්. සම්‍යක්සඞ්කල්ප හෙතුයෙනුදු නොයෙක් කුශලධර්මයෝ භාවනායෙන් පිරිමට යෙත්.

සම්මාවාචස්ස භික්ඛවෙ, මිච්ඡාවාචා නිජ්ජිණ්ණා හොති. යෙ ච මිච්ඡාවාචාපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති, තෙ චස්ස නිජ්ජිණ්ණා හොන්ති. සම්මාවාචාපච්චයා ච අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනා පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති.

සම්මාකම්මන්තස්ස භික්ඛවෙ, මිච්ඡාකම්මන්තො නිජ්ජිණ්ණො හොති. යෙ ච මිච්ඡාකම්මන්තපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති. තෙ චස්ස නිජ්ජිණ්ණා හොන්ති. සම්මාකම්මන්තපච්චයා ච අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනා පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති.

සම්මාආජීවස්ස භික්ඛවෙ, මිච්ඡාආජීවො නිජ්ජිණ්ණො හොති. යෙ ච මිච්ඡාආජීවපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති, තෙ චස්ස නිජ්ජිණ්ණා හොන්ති. සම්මාආජීවපච්චයා ච අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනා පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති.

සම්මාවායාමස්ස භික්ඛවෙ, මිච්ඡාවායාමො නිජ්ජිණ්ණො හොති. යෙ ච මිච්ඡාවායාමපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති. තෙ චස්ස නිජ්ජිණ්ණා හොන්ති. සම්මාවායාමපච්චයා ච අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනා පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති.

සම්මාසතිස්ස භික්ඛවෙ, මිච්ඡාසති නිජ්ජිණ්ණා හොති. යෙ ච මිච්ඡාසතිපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති; තෙ චස්ස නිජ්ජිණ්ණා හොන්ති. සම්මාසතිපච්චයා ච අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනා පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති.

සම්මාසමාධිස්ස භික්ඛවෙ, මිච්ඡාසමාධි නිජ්ජිණ්ණො හොති. යෙ ච මිච්ඡා සමාධිපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති, තෙ චස්ස නිජ්ජිණ්ණා හොන්ති. සම්මාසමාධිපච්චයා ච අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනා පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති.

සම්මාඤාණස්ස භික්ඛවෙ, මිච්ඡාඤාණං නිජ්ජිණ්ණං හොති. යෙ ච මිච්ඡාඤාණපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති තෙ චස්ස නිජ්ජිණ්ණා හොන්ති. සම්මාඤාණපච්චයා ච අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනා පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති.

සම්මාවිමුත්තස්ස භික්ඛවෙ, මිච්ඡාවිමුත්ති නිජ්ජිණ්ණා හොති. යෙ ච මිච්ඡාවිමුත්තිපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති. තෙ චස්ස නිජ්ජිණ්ණා හොන්ති. සම්මාවිමුත්තිපච්චයා ච අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනා පාරිපූරිං ගච්ඡන්ති.

ඉති ඛො භික්ඛවෙ, වීසති කුසලපක්ඛා වීසති අකුසලපක්ඛා, මහාචත්තාරීසකො ධම්මපරියායො පවත්තිතො අප්පතිවත්තියො සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මුනා වා කෙනචි වා ලොකස්මින්ති.

මහණෙනි, සම්‍යග්වචනයෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාවාක් නිර්ජීර්ණ වෙයි, මිථ්‍යාවාක් හෙතුයෙන් යම් නොයෙක් පාපක අකුශලධර්මයෝ වෙත් ද, ඔහුදු නිර්ජීර්ණ වෙත්. යළි සම්‍යග්වාචා හෙතුයෙන් නොයෙක් කුශලධර්මයෝ වැඩීමෙන් පිරීමට යෙත්.

මහණෙනි, සම්‍යක්කර්මාන්තයෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාකර්මාන්තය නිර්ජීර්ණ වෙයි. මිථ්‍යාකර්මාන්තප්‍රත්‍යයෙන් යම් නොයෙක් පාපක අකුශලධර්මයෝ වෙත් ද, ඔහුදු නිර්ජීර්ණ වෙත්. යළි සම්‍යක්කර්මාන්තප්‍රත්‍යයෙන් නොයෙක් කුශලධර්මයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙත්.

මහණෙනි, සම්‍යගාජීවයෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාජීවය නිර්ජීර්ණ වෙයි, මිථ්‍යාජීව ප්‍රත්‍යයෙන් යම් නොයෙක් පාපක අකුශලධර්මයෝ සම්භව වෙත් ද, ඔහුදු නිර්ජීර්ණ වූවාහු වෙත්. සම්‍යගාජීවප්‍රත්‍යයෙහුදු නොයෙක් කුශලධර්මයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙත්.

මහණෙනි, සම්‍යග්ව්‍යායාමයෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාව්‍යායාමය නිර්ජීර්ණ වූයේ වෙයි. මිථ්‍යාව්‍යායාමප්‍රත්‍යයෙන් යම් නොයෙක් පාපක අකුශලධර්මයෝ සම්භව වෙත් ද, ඔහුදු නිර්ජීර්ණ වූවාහු වෙත්. යළි සම්‍යග්ව්‍යායාමප්‍රත්‍යයෙන් නොයෙක් කුශල ධර්මයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙත්.

මහණෙනි, සමාක්සමෘතියෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාස්මෘතිය නිර්ජීර්ණ වෙයි. මිථ්‍යාස්මෘතිප්‍රත්‍යයෙන් යම් නොයෙක් පාපක අකුශලධර්මයෝ සම්භව වෙත් ද, ඒඅකුශලයෝ ද ඔහුට නිර්ජීර්ණ වූවාහු වෙත්. යළි සම්‍යක්ස්මෘති ප්‍රත්‍යයෙන් නොයෙක් කුශලධර්මයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙත්.

මහණෙනි, සම්‍යක්සමාධියෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාසමාධිය නිර්ජීර්ණ වෙයි, මිථ්‍යාසමාධි හෙතුයෙන් යම් නොයෙක් පාපක අකුශලධර්මයෝ වෙත් ද, ඔහුදු ඔහුට නිර්ජීර්ණ වූවාහු වෙත්. යළි සම්‍යක්සමාධිහෙතුයෙන් නොයෙක් කුශලධර්මයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙත්.

මහණෙනි, සම්‍යග්ඥනයෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාඥනය නිර්ජීර්ණ වෙයි, මිථ්‍යා ඥන ප්‍රත්‍යයෙන් යම් නොයෙක් පාපක අකුශල ධර්මයෝ වෙත් ද, ඔහුදු ඔහුට නිර්ජීර්ණ වෙත්. යළි සම්‍යග්ඥන හෙතුයෙන් නොයෙක් කුශලධර්මයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙත්.

මහණෙනි, සම්‍යග්විමුක්තියෙහි සිටි පුහුල් හට මිථ්‍යාවිමුක්තිය නිර්ජීර්ණ වෙයි, මිථ්‍යාවිමුක්ති හෙතුයෙන් යම් නොයෙක් ලාමක අකුශලධර්මයෝ සම්භව වෙත් ද, ඔහුදු ඔහුට නිර්ජීර්ණ වූවාහු වෙත්, යළි සම්‍යග්විමුක්ති හෙතුයෙන් නොයෙක් කුශල ධර්මයෝ භාවනායෙන් පිරීමට යෙත්.

මහණෙනි, මෙපරිද්දෙන් (සම්මාදිට්ඨි ආදි දස යැ, යළි සම්මාදිට්ඨි ප්‍රත්‍යයෙන් අනෙක කුශලධර්මයෝ වෙති ' යි ආදීන් වදළ දස යැයි) කුශලපක්ෂයෙහි වූ විසි ධර්මයෝ යැ, ('මිච්ඡාදිට්ඨි නිජ්ජිණ්ණා හොති' යනාදීන් වදළ මිච්ඡාදිට්ඨි ආදි දස යැ, ''මිච්ඡාදිට්ඨි පපච්චයා අනෙකෙ '' යනාදීන් වදළ දස යැයි) අකුශලපක්ෂයෙහි වූ විසි ධර්මයෝ යැ යන ශ්‍රමණයක්හු විසින් හෝ බ්‍රාහ්මණයක්හු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොවැ කිසිවක්හු විසින් හෝ නො පවත්වාලියැ හැකි මහාචත්තාරීසක ධර්මපර්යාය පවත්වන ලද්දේ යි.

යො හි කොචි භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමං මහාචත්තාරීසකං ධම්මපරියායං ගරහිතබ්බං පටික්කොසිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්ස දිට්ඨෙව ධම්මෙ දස සහධම්මිකා වාදානුවාදා ගාරය්හං ඨානං ආගච්ඡන්ති. සම්මාදිට්ඨිං චෙ භවං ගරහති. යෙ ච මිච්ඡාදිට්ඨී සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා. තෙ හොතො පාසංසා. සම්මාසඞ්කප්පං චෙ භවං ගරහති. යෙ ච මිච්ඡාසඞ්කප්පා සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා, තෙ හොතො පාසංසා. සම්මාවාචං චෙ භවං ගරහති, යෙ ච මිච්ඡාවාචා සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා තෙ හොතො පාසංසා. සම්මාකම්මන්තං චෙ භවං ගරහති. යෙ ච මිච්ඡාකම්මන්තා සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා තෙ හොතො පාසංසා. සම්මාආජීවං චෙ භවං ගරහති. යෙ ච මිච්ඡාආජීවා සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා තෙ හොතො පාසංසා. සම්මාවායාමං චෙ භවං ගරහති. යෙ ච මිච්ඡාවායාමා සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා තෙ හොතො පාසංසා. සම්මාසතිං චෙ භවං ගරහති. යෙ ච මිච්ඡාසතී සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා තෙ හොතො පාසංසා. සම්මාසමාධිඤ්චෙ භවං ගරහති. යෙ ච මිච්ඡාසමාධී සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා තෙ හොතො පාසංසා. සම්මාඤාණං චෙ භවං ගරහති. යෙ ච මිච්ඡාඤාණී සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා තෙ හොතො පාසංසා. සම්මාවිමුත්තිං චෙ භවං ගරහති. යෙ ච මිච්ඡාවිමුත්තී සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ හොතො පුජ්ජා තෙ හොතො පාසංසා.

යො හි කොචි භික්ඛවෙ සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමං මහාචත්තාරීසකං ධම්මපරියායං ගරහිතබ්බං පටික්කොසිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය. තස්ස දිට්ඨෙව ධම්මෙ ඉමෙ දස සහධම්මිකා වාදානුවාදා ගාරය්හං ඨානං ආගච්ඡන්ති.

යෙපි තෙ භික්ඛවෙ, අහෙසුං උක්කලා වස්සභඤ්ඤා[1] අහෙතුවාදා අකිරියවාදා නත්ථිකවාදා, තෙපි මහාචත්තාරීසකං ධම්මපරියායං න ගරහිතබ්බං, න පටික්කොසිතබ්බං[2] මඤ්ඤිංසු.[3] තං කිස්ස හෙතු: නින්දාබ්‍යාරොසඋපාරම්භභයාති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛූ භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

මහාචත්තාරීසක සුත්තං සත්තමං.

---

1. ඔක්කලා / වයභිඤ්ඤා = මජසං.
2. නපටික්කොසිතබ්බං = මජසං.
3. මඤ්ඤෙය්‍යුං = මජසං - ස්‍යා - PTS

මහණෙනි, යම් කිසි මහණෙක් වේවයි බමුණෙක් වේවයි මේ මහාචත්තාරීසක ධර්ම පර්යාය ගැරහියැ යුතු යැ, බැහැර කළ යුතු යයි සිතන්නේ නම්, දිට්ඨධම්මයෙහි මැ (පරා විසින් කී කරුණෙන්) සකාරණ ව ඔහු ගේ වාදනුවාදයෝ දස දෙනෙක් විඥයන් විසින් ගැරහිය යුතු තැනට පැමිණෙත්. ඉදින් භවත් සම්‍යග්දෘෂ්ටිය ගරහා නම් යම් මැ මිසදිටු ගත් මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍යයෝ වෙති. ඔහු භවතුන් විසින් පසැස්ස මනා වෙති. ඉදින් භවත් සම්‍යක්සඞ්කල්ප ගරහා නම්, මිථ්‍යාසඞ්කල්ප ඇති යම් මැ මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍ය වෙති, ඔහු භවතුන් විසින් පැසැස්ස මනා වෙත්. ඉදින් භවත් සම්‍යග්වචන ගරහා නම්, මිථ්‍යාවචන ඇති යම් මැ මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍ය වෙති, ඔහු භවතුන් විසින් පැසැස්ස මනා වෙත්. ඉදින් භවත් සම්‍යක්කර්මාන්ත ගරහා නම්, මිථ්‍යාකර්මාන්ත ඇති යම් මැ මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍ය වෙති, ඔහු භවතුන් විසින් පැසැස්ස මනා වෙත්. ඉදින් භවත් සම්‍යගාජීව ගරහා නම්, මිත්ථ්‍යාජීව ඇති යම් මැ මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍ය වෙති, ඔහු භවතුන් විසින් පැසැස්ස මනා වෙත්. ඉදින් භවත් සම්‍යග්ව්‍යායාම ගරහා නම්, මිථ්‍යාව්‍යායාම ඇති යම් මැ මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍ය වෙති, ඔහු භවතුන් විසින් පැසැස්ස මනා වෙත්. ඉදින් භවත් සම්‍යක්ස්මෘති ගරහා නම්, මිථ්‍යාස්මෘති ඇති යම් මැ මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍ය වෙති, ඔහු භවතුන් විසින් පැසැස්ස මනා වෙත්. ඉදින් භවත් සම්‍යක්සමාධි ගරහා නම්, මිථ්‍යාසමාධි ඇති යම් මැ මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍ය වෙති, ඔහු භවතුන් විසින් පැසැස්ස මනා වෙත්. ඉදින් භවත් සම්‍යග්ඥානය ගරහා නම් මිථ්‍යාඥාන ඇති යම් මැ මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍ය වෙති, ඔහු භවතුන් විසින් පැසැස්ස මනා වෙත්. ඉදින් භවත් සම්‍යග්විමුක්ති ගරහා නම්, මිථ්‍යාවිමුක්ති ඇති යම් මැ මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇද්ද, ඔහු භවතුන් විසින් පූජ්‍ය වෙති, ඔහු භවතුන් විසින් පැසැස්ස මනා වෙත්.

මහණෙනි, යම් කිසි මහණෙක් වේවයි බමුණෙක් වේවයි මේ මහාචත්තාරීසක ධර්ම ක්‍රමය ගැරහියැ යුතු කොට පිළිකෙව් කළ යුතු කොට හඟනේ නම්, මෙලොව්හි මැ ඔහු ගේ මේ දස වාදනුවාදයෝ සකාරණ ව ගැරහියැ යුතු තැනට එත්.

මහණෙනි, උක්කල දනව්වැසි අහෙතුවාද අක්‍රියවාද නාස්තිකවාද ඇති යම් වස්ස භඤ්ඤ නම් වාදී කෙනෙක් වූහු ද, ඔහුදු මහාචත්තාරීසක ධර්මපරියාය නො ගැරහියැ යුතු සේ පිළිකෙව් නො කළයුතු සේ සිතූහු. ඒ කවර හෙයින යත් ? තමහට නින්දාභය හා ගැටුම් බිය හා පරිභාෂණ බියෙනැ ' යි වදළහ.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ මහාචත්තාරීසක සූත්‍රය වදළ සේක. ප්‍රීතිසෞමනස්‍යයන් විසින් ගත් සිත් ඇති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ භාෂිතය අභිමුඛ ව පිළිගත්හු.

සත්වැනි මහාචත්තාරීසක සූත්‍ර යි.